

[Anne Birgitte Lundholt]

og den færøske befolkning har krav på et klart svar. Hertil kommer en lang række detailspørgsmål, og jeg kan nævne nogle af dem både her og i udvalget senere hen.

Jeg vil først omtale det danske problem, og jeg vil godt præcisere, at vi anser det for et isoleret problem, der ikke skal ses i sammenhæng med selve behandlingen af aktstykket eller af beslutningsforslaget. Det Konservative Folkeparti vil faktisk gerne medvirke til, at Færøernes problem nu kan løses på en værdig måde og med hensyntagen til såvel de danske skatteydere som til Færøernes forståelige ønsker.

Det danske problem består som nævnt af to simple spørgsmål: Hvor forestiller regeringen sig, at de 350 mio. kr. skal komme fra, og hvilken sikkerhed har vi for, at pengene kommer tilbage til den danske statskasse?

Hvad angår fremskaffelsen af beløbet, går jeg ud fra som givet, at regeringen vedstår finansloftalen og agter at indkalde finansloftpartierne, så vi i enighed kan finde beløbet på finansloven med respekt for den aftale, som vi tidligere i dag har fået bekræftet eksistensen af. Vi vil selvfølgelig tilsige en konstruktiv holdning. Det Konservative Folkeparti medvirker gerne med forslag i den retning.

Hvad angår den anden del af problemet, sikkerheden for pengene og det rent færøske anliggende, er det jo faktisk to sider af samme sag. I Det Konservative Folkeparti er vi helt opmærksomme på, at Færøerne som en naturlig ting ønsker at bestemme mest muligt selv, men det er også klart, at vi fra dansk side må stille nogle ganske skrappe krav, hvis vi skal låne et så stort beløb ud.

Vi er også opmærksomme på, at der er tale om betaling af fortidens synder, men det er klart, at det er i både dansk og færøsk interesse, at øerne kommer på fode igen, og derfor har vi en lang række spørgsmål, som vi vil bede om enten at få besvaret her eller i udvalget. Hvor langt er man kommet med de ændringer, der var varslet i oktober 1992? Vi vil f.eks. gerne vide, om de offentlige udgifter, herunder de offentlige lønninger, er justeret tilstrækkeligt ned. Hvor langt er man kommet med omstruktureringen og overvejelserne om lukning af subsidieret, underskudsgivende virksomhed? Hvad betyder omlægningen mellem refusion og bloktilskud? Hertil kommer en lang række andre spørgsmål, men dem kan vi afklare i løbet af aftenen.

Som sagt vil Det Konservative Folkeparti gerne medvirke til en hurtig behandling af aktstykket og af beslutningsforslaget, men vi går ud fra, at det kan foregå under forbehold af og under accept af, at finansloftalen er gældende, og at de 6 partier i fællesskab skal finde de 350 mio. kr. inden for finanslovens rammer.

Svend Heiselberg (V):

I Venstre har vi stor forståelse for vore venner på Færøerne, og vi vil gerne være med til at finde en løsning på nogle af deres økonomiske problemer.

Vi ved, at færingerne bl.a. er stærkt afhængige af fiskeriet, og de er naturligvis underlagt samme problemer som eksempelvis danske fiskere, der må kæmpe med for små fangstkvoter og for små fiskepriser i forhold til deres udgifter. Derfor skal færingerne gennemgå den samme strukturtilpasning, som den danske fisker har gjort i de senere år, f.eks. totalt forbud for tilgang af nye fiskerfartøjer, og det bliver også nødvendigt at afhænde overkapaciteten af fiskerflåden ved salg eller ophugning.

Men alt dette er naturligvis ikke tilstrækkeligt til at løse deres problemer, og færingerne kommer derfor heller ikke uden om, sådan som det også er aftalt med både den tidligere KV-regering og den nuværende rødskiverregering, at der skal ske en betydelig opstramning af den generelle offentlige udgiftspolitik.

Men det er klart, at der står dette spørgsmål tilbage: Har regeringen nu garanti for, at den allerede givne garanti på 500 mio. kr. og den nye på 350 mio. kr. vil være tilstrækkelige, så vi ikke om ganske kort tid bliver mødt med nye anmodninger om nye garantier? Jeg har bemærket, at lagmanden efter et nattemøde med statsministeren ikke var sikker på, at det beløb, der var stillet i udsigt, var tilstrækkeligt. Jeg har ligeledes bidt mærke i, at andre inden for den finansielle sektor nævner, at der skal 5 mia. kr. til for at klare de økonomiske problemer, og derfor vil jeg stille statsministeren dette spørgsmål: Hvilken garanti kan statsministeren give Folketinget for, at der ikke bliver behov for yderligere ekstraordinære – for måske at kalde tingene ved dens rette navn – tilskud? Kan statsministeren garantere, at den færøske regering kan magte opgaverne, få vendt den økonomiske udvikling på Færøerne?